

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/21/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8413210779
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8413210779.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členov senátu JUDr. Zlaty Simkovej a JUDr. Karola Krochtu v právnej veci žalobcov: 1. N. D.Á., rod. O., nar. X.X.XXXX, S. XXX/X, F., X. R. D., nar. X.X.XXXX, trvale C. S. XXX/X, F., obaja zastúpení: Advokátska kancelária JUDr. JCLic. Tomáš Majerčák, PhD., advokát, Južná trieda 28, Košice, proti žalovanému: Z. O., nar. XX.X.XXXX, bytom S. XXX/X, F., zastúpený: Mgr. Maroš Ježík advokát, Murgašova 86/1, 058 01 Poprad, o zaplatenie 25.658 Eur, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok č.k. 4C/26/2014 - 238 zo dňa 10.12.2019, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcom v 1. a 2. rade náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu s tým, že o výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie I. žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcom v 1. a 2. rade 25 658 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. II. žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcom v 1. a 2. rade náhradu trov konania v plnom rozsahu do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdneho úradníka o jej výške. III. žalovanému uložil povinnosť zaplatiť znalcovi Ing. Jánovi Trebuňovi, Spišské Hanušovce 1 znalečné v plnom rozsahu, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdneho úradníka o jeho výške.

2. Právne odôvodnil súd prvej inštancie svoje rozhodnutie podľa ust. § 420 ods. 1, § 442 ods. 1, 3, § 443 Občianskeho zákonníka a podľa ust. § 193 Civilného sporového poriadku (ďalej CSP). Výrok o trovách konania podľa ust. § 255 ods. 1, § 257, § 262 ods. 1 a 2 CSP.

3. Súd prvej inštancie konštatoval, že vychádzajúc z obsahu procesnej obrany žalovaného prihládajúc na všetky dôkazy vykonané v konaní, nepovažoval za vážnejšie spochybnené, že za rodinným domom žalobcov v čase požiaru stáli hospodárske stavby, a to maštaľ, stodola a drevárenská dielňa tak, ako ich stavebnotechnicky popísal znalec Ing. Ján Trebuňa v svojom písomnom znaleckom posudku. Znalec v znaleckom posudku súčasne konštatuje, že z týchto troch pôvodných hospodárskych stavieb sa nezachovali žiadne konštrukčné prvky, ktoré by mohli byť použité na stavbu nových stavieb. Preto výšku škody, ktorá vznikla v dôsledku požiaru na týchto stavbách, stanovil vo výške technickej hodnoty pôvodných stavieb, tzn. východiskovej hodnoty stavieb zníženej o opotrebenie stavieb k dátumu požiaru. Východisková hodnota stavieb pritom podľa znalca predstavuje odhad hodnoty, za ktorú by bolo možné nadobudnúť pôvodné stavby v čase požiaru výstavbou. Technická hodnota stavieb potom je hodnotou, za ktorú by bolo možné nadobudnúť stavby výstavbou v čase požiaru, znížená o opotrebovanie stavieb

ku dňu požiaru. Opotrebenie stavieb znalec pritom určil odborným odhadom vzhľadom k veku stavieb, u maštali 31 rokov pri celkovej životnosti stavby 70 rokov, a u stodoly a drevárskej dielne 27 rokov pri celkovej životnosti stavieb 50 rokov. Znalec tak technickú hodnotu stavieb u maštale určil na 8.177,82 Eur, stodoly na 4.545,41 Eur a drevárskej dielne 6.142,52 Eur, spolu na celkom 18.865,75 Eur, zaokrúhlene 18.900 Eur. Podľa znalca, ak by sa zachovali nejaké konštrukčné prvky stavieb, čo namietala žalovaná strana, výšku škody by bolo dôvodné stanoviť ako rozdiel uvedenej technickej hodnoty nepoškodených stavieb v čase požiaru, teda hodnoty, za ktorú by bolo možné nadobudnúť stavby v čase požiaru výstavbou, a technickej hodnoty poškodených konštrukcií a vybavení. Podľa znalca sa však žiadne použiteľné konštrukčné prvky pôvodných hospodárskych stavieb žalobcov po požiari nezachovali. Znalec uviedol, že pri tomto závere vychádzal z fotografií tesne po požiari, ktoré mal možnosť vidieť u požiarnikov, a podľa ktorých deformácia spadnutých krovvov a spadnutého muriva jednoznačne určovala, že muselo dôjsť ku kompletnému odstráneniu všetkého z pôvodných stavieb a postaveniu nových stavieb. Z pôvodných stavieb sa podľa znalca nedalo už nič použiť.

4. Pokiaľ žalovaný tvrdil, že zachovanie konštrukčných prvkov stavieb, predovšetkým murovanej časti maštale, vyplýva z odborného posudku hasičského zboru, súd sa s týmto názorom nestotožnil. Len na základe konštatovania hasičského zboru v tomto listinnom dôkaze, že „...Hasebným zásahom bola uchránená časť samotnej maštale a drevárne pri rodinnom dome...“, ako aj že „...V dôsledku požiaru došlo najmä ... k obhoreniu až zhoreniu drevenej stodoly s uskladneným senom, obhoreniu až zhoreniu drevených stavebných konštrukcií nad murovanou mašťalou, k poškodeniu strešnej krytiny objektov - vlnitý eternit... a k začerneniu časti omietky obvodovej steny susednej hospodárskej budovy...“, bez ďalšieho, nemožno takýto záver vyvodiť. Súd prvej inštancie tu poukázal na písomné vyjadrenie znalca zo dňa 15.12.2017, podľa ktorého posudky vyhotovované hasičským a požiarnym zborom v súvislosti s požiarmi sa nezaoberajú sekundárnymi následkami požiarov, ktoré majú zvyčajne za následok väčší rozsah škôd. Tieto posudky sa nezoberajú stratou nosnosti materiálov, ich deštrukciou a využitelnosťou po požiari. Podľa obsahu posudku hasičského zboru k požiaru stodoly došlo dňa 18.8.2009 v čase okolo 01.10 hod. Jednotky hasičského zboru sa na miesto požiaru dostavili o 01.52 hod. Požiar bol lokalizovaný o 02:42 hod. a zlikvidovaný o 05.50 hod. Po lokalizácii požiaru bolo vykonané postupné rozoberanie a zalievanie poškodených konštrukcií, pričom majiteľ domu zabezpečil mechanizmy na odvoz sutiny a sena. Spotrebovaných bolo 54 000 litrov vody. Z konštrukčného hľadiska požiarom poškodených stavieb sa jednalo najmä o drevené konštrukcie obvodových stien a strechy jednopodlažnej stodoly s uskladneným senom. Z hľadiska požiarnebezpečnostnej charakteristiky stavieb sa jednalo najmä o horľavé konštrukcie obvodových stien stodoly, drevených konštrukcií striech objektov stupňa horľavosti C2 - stredne horľavé s odolnosťou do 15 min. Obojstranne omietnuté steny murovanej časti maštale boli stupňa horľavosti A - nehorľavé s požiarou odolnosťou asi 90 minút. Strešná krytina požiarom poškodených objektov (vlnitý eternit) bola stupňa horľavosti A - nehorľavá. Podľa posudku hasičského zboru došlo teda k úplnému zhoreniu drevených častí stavieb, čo korešponduje s fotografiami v denníkoch, a podľa znalca aj s fotografiami hasičského zboru z požiaru, ktoré mal k dispozícii. Pokiaľ ide o murovanú časť maštale, obojstranne omietnuté steny murovanej časti maštale boli stupňa horľavosti A - nehorľavé s požiarou odolnosťou asi 90 minút. Požiarna odolnosť stavebnej konštrukcie pritom všeobecne znamená jej schopnosť odolávať účinkom požiaru bez porušenia funkcie a vyjadruje časový interval od začiatku požiaru až po dosiahnutie niektorého z medzných stavov. Medzným stavom vo všeobecnosti je prekročenie medznej teploty na neohrievanom povrchu, strata nosnosti, stability a strata celistvosti prejavujúca sa trhlinami a otvormi. Požiar podľa posudku hasičského zboru vznikol okolo 01.10 hod, pričom lokalizovaný bol o 02.42 hod. Išlo teda o požiar trvajúcu minimálne 90 minút, čo je na hranici požiarnej odolnosti stien murovanej maštale. Objekty všetkých hospodárskych stavieb boli stavebne spojené, pričom murovaná časť maštale sa nachádzala obklopená horiacimi drevenými časťami ostatných dvoch stavieb (stodoly a drevárne), ktoré sa zrútili a úplne zhoreli. V dôsledku sálavého tepla došlo k poškodeniu aj plastových okien na rodinnom dome žalobcov vzdialenom od horiacich spojených hospodárskych budov cca 2,5 m. Podľa výpovede svedkyne Q. C. obvodové múry maštale sa rozsypali. Dalo sa to len všetko zvaliť a postaviť nové. Aj podľa výpovede svedka A. Z. murovaná mašťala bola zničená načisto. Pre horúčavu všetko prehorelo a rozsypovalo sa. Nebolo možné na tom stavať. Ako všetko padalo, jedno trhalo druhé. Súd prvej inštancie preto škodu, ktorá žalobcom vznikla zničením ich hospodárskych stavieb, a to maštale, stodoly a drevárskej dielne požiarom ustálil na 18.865,75 Eur, a žalobu na náhradu škody v tejto časti považoval za opodstatnenú.

5. Ďalej súd prvej inštancie poukázal na písomné vyjadrenie znalca zo dňa 15.12.2017 podľa ktorého ak by žalobcovia preukázali náklady na likvidáciu odpadu výška škody, ktorá by tak žalobcom v súvislosti s

požiarom na stavbách vznikla by sa o tieto náklady ešte zvýšila. Žalobcovia však tvrdili, že pri likvidácii odpadu im pomáhali spoluobčania a obec bezplatne.

6. K procesnej obrane žalovaného spočívajúcej v tvrdení, že žalobcovia v konaní dostatočne nepreukázali, že pôvodné hospodárske stavby zodpovedali zastavanou plochou a výškou novopostaveným stavbám z ktorých znalec v znaleckom posudku vychádzal, súd prvej inštancie poukázal na výpovede svedkov Q. C. a A. Z., a ich čestné prehlásenia, podľa ktorých novopostavené stavby sú postavené v takom rozmere, ako pôvodné. Pokiaľ aj z vykonaných dôkazov vyplýva určitý rozdiel v zastavanej ploche pôvodných a novopostavených (ide o niečo cca viac ako 10 m²) súd poukazuje jednak na skutočnosť, že posudky hasičského zboru sa nezaoberajú presnými rozmermi poškodených stavieb, odhad veľkosti stavieb je vždy určitou subjektívnou záležitosťou pozorovateľa, a podľa vysvetlenia podaného znalcom na pojednávaní konanom dňa 19.11.2019 nemôže sa jednať o taký rozdiel, ktorý by zásadne ovplyvnil stanovenú technickú hodnotu hospodárskych stavieb, nakoľko stavby nemajú celkom veľkú zastavanú plochu.

7. K procesnej obrane žalovaného spočívajúcej v tvrdení, že v danom prípade úhrada škody žalobcom v súvislosti so zničením uvedených hospodárskych stavieb nie je na mieste, nakoľko žalobcovia pri odstránení následkov požiaru a stavbe nových stavieb nevynaložili žiadne prostriedky, pretože im pomáhali urbár a obec, súd prvej inštancie uviedol, že s takouto obranou sa bez ohľadu na prípadne preukázanie tvrdených skutočností (čo žalovaný nakoniec nepreukázal), nemožno stotožniť. Niet zákonného podkladu pre to, aby súd výšku priznanej náhrady škody pri požari založenom žalovaným učinil závislou na iných na škodnej udalosti nezávislých okolnostiach odstraňovania následkov škodnej udalosti. V dôsledku pričinenia iných osôb škodca nemôže byť zvýhodnený. Rovnako tak škodca by nemal byť znevýhodnený a utpieť ujmu, ak poškodený vynaloží na odstránenie škody neúmerne vysoké a neúčelné náklady. Výšku peňažnej náhrady vyjadrujúcu náklady na uvedenie do pôvodného stavu, je potrebné vždy zistiť a stanoviť objektívne a nezávisle na náhodných okolnostiach nesúvisiacich so škodnou udalosťou. To je možné iba vtedy, ak sa vychádza z peňažného ekvivalentu, za ktorý je možné v čase poškodenia vec obstaráť v danom mieste obdobnú vec, teda vec rovnakého druhu a kvality, s prihliadnutím na prípadné opotrebenie zničenej veci.

8. Žalobcovia sa žalobou ďalej domáhali na žalovanom náhrady škody za úhyn ich hospodárskych zvierat pri požari, a to jednej 5-ročnej kravy, jednej 1,5 ročnej jalovice, dvoch 4-týždňových býčkov, šiestich 3-mesačných prasiat a 4 koní, a za zhorenie krmiva pre tieto hospodárske zvieratá pri požari. Žalovaný nespochybnil, že pri požari došlo k úhynu týchto celkom 14 hospodárskych zvierat, a tiež k zhoreniu krmiva pre ne (spochybňoval cenu týchto hospodárskych zvierat a nepreukázanie množstva zhoreného krmiva). Úhyn 14 hospodárskych zvierat a zhorenie sena v stodole vyplýva zo skutkovej časti trestného rozkazu a korešponduje s informáciami v denníkoch, ktoré súdu predložil svedok A. Z.. Súd prvej inštancie len zdôraznil, že podľa § 187 ods. 1 Civilného sporového poriadku za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci. Podľa potvrdenia Zväzu chovateľov koní na Slovensku, družstva, o zápise koní do plemenných kníh, v plemenných knihách boli na majiteľa - žalobcu v 2. rade - zapísané: jedna kobyľa kríženec Z., nar. XX.X.XXXX, valach kríženec C., nar. X.X.XXXX, žrebec plemeno H. H., nar. XX.X.XXXX a kobyľa plemeno H. H., nar. XX.X.XXXX.

9. Podľa vyjadrenia Poľnohospodárskeho družstva Tatry v Spišskej Belej predloženého v trestnom konaní, z ktorého súd prvej inštancie vychádzal pri kvalifikácii škody pre účely trestného konania, a ktoré súd posudzoval ako listinný dôkaz v tomto konaní, cena 5-ročnej kravy je 1.070,- Eur, 1,5-ročnej jalovice 500,- Eur, dvoch 4-týždňových býčkov 335,- Eur, šiestich prasiat 240,- Eur, a štyroch koní 6.630,- Eur, spolu 8.775,- Eur (z toho bez koní 2.145,- Eur) .

10. Podľa odborného vyjadrenia Poľnohospodárskeho družstva Tatry Spišská Bela zo dňa 12.4.2016 predloženého na žiadosť súdu prvej inštancie v tomto konaní vychádzajúceho z priemerných cien zvierat za rok 2015, ktoré v minulosti mohli byť mierne odlišné, cena 5-ročnej kravy je 500,- Eur, 1,5-ročnej jalovice 450,- Eur, dvoch 4-týždňových býčkov 240 eur, šiestich prasiat 570,- Eur, spolu teda cena uhynutých hospodárskych zvierat (bez koní) 1.760,- Eur.

11. Ďalej súd prvej inštancie konštatoval, že žalovaný v 1. rade v rámci procesnej obrany namietal rozdiely v cenách hospodárskych zvierat v týchto listinách s tým, že predovšetkým rozdiel v cenách 5-ročnej kravy je v týchto listinách predstavuje cca až 100 %. Aj keď súčasný Civilný sporový poriadok

nemá ustanovenie analogické ust. § 136 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého, ak bolo možné výšku nárokov zistiť len s nepomernými ťažkosťami alebo ak ju nemožno zistiť vôbec, určil ju súd podľa svojej úvahy, súd takúto prax považuje za správnu aj za účinnosti Civilného sporového poriadku. Za situácie, kedy hospodárske zvieratá žalobcov v požiari zhoreli, kedy žalobcovia sa žalobou domáhajú náhrady škody celkom vo výške 25.658,- Eur, čo po odpočítaní náhrady za zničenie hospodárskych stavieb priznanej žalobcom vo vyššie uvedenej výške 18.865,75 Eur predstavuje nárok vo zvyšnej časti vo výške 6.792, 25 Eur, súd prvej inštancie náhradu škody za uhynuté hospodárske zvieratá stanovil úvahou podľa najnižších cien hospodárskych zvierat uvedených v oboch listinách, tzn. kravy 500,- Eur, jalovice 450,- Eur, 4 býčkov 240,- Eur a 6 prasiat 240,- Eur, spolu 1.430,- Eur, a ceny koní 6.630,- Eur, tzn. na celkom 8.060,- Eur, a žalobe aj vo zvyšnej časti nároku, tzn. aj ohľadne 6.792,25 Eur tak vyhovel.

12. Súd prvej inštancie poukázal záverom aj na ďalšie výsledky vykonaného dokazovania podľa ktorých vychádzajúc z trestného rozhodnutia pri požiari nesporne zhorelo aj krmivo pre hospodárske zvieratá (podľa vyjadrenia družstva v hodnote cca 2.500,- Eur), 2 sečkárne (v hodnote 400,- Eur), ďalej drevené korytá a rôzne ďalšie hospodárske náradia a potreby. Boli tiež poškodené plastové okná na rodinnom dome (podľa vyjadrenia družstva v hodnote 915,- Eur). Preto súd prvej inštancie výšku náhrady škody na veciach tak, ako ju žalobcovia žalobou žiadali priznať, a ako ju súd v celom žalovanom rozsahu priznal, požadoval za plne dôvodnú a opodstatnenú.

13. Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvej inštancie tak, že žalobcovia boli v spore v celom rozsahu uplatneného nároku úspešní. Preto im patrí proti žalovanému, ktorý požiarom im škodu na majetku spôsobil, právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Súd v spore nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali aplikáciu výnimočného ust. § 257 Civilného sporového poriadku na rozhodnutie o trovách tohto konania. O výške priznanej náhrady rozhodne po právoplatnosti tohoto rozsudku samostatným uznesením súdny úradník.

14. Výrok o trovách štátu odôvodnil súd prvej inštancie tak, že vychádzajúc z plného úspechu žalobcov v spore súd prvej inštancie žalovanému uložil aj povinnosť zaplatiť znalcovi ustanovenému v tomto konaní Ing. Jánovi Trebuňovi, Spišské Hanušovce 1, tzv. znalečné, a to v plnom rozsahu. Aj o výške znalečného rozhodne po právoplatnosti tohoto rozsudku samostatným uznesením súdny úradník.

15. Proti tomuto rozsudku včas podal odvolanie žalovaný. Právne odôvodnil svoje odvolanie ust. § 365 ods. 1 písm. c/, f/ a h/ CSP. Odvolanie podal proti všetkým výrokom. Konštatoval, že súd prvej inštancie vo svojom rozsudku uvádza, že žaloba je dôvodná a opodstatnená, nakoľko sa súd prvej inštancie stotožnil s tvrdenia žalobcov a ich svedkov. S týmto názorom žalovaný nesúhlasí. Žalovaný už v priebehu konania uvádzal, že žalobcovia nepreukázali aké boli poškodené stavby pred vznikom požiaru, kde sa súd bez akýchkoľvek pochybností stotožnil so závermi znaleckého posudku Ing. Jána Trebuňu. Žalovaný opakovane namietal, že žalobcovia nesú dôkazné bremeno na preukázanie toho, aké rozmery mali poškodené stavby pred vznikom požiaru, akej boli veľkosti a zloženia ich stavebných konštrukcií. Zároveň žalovaný poukázal na to, že zo správy HaZZ vyplýva, že po požiari ostali pôvodne murované časti maštale nepoškodené, kde žalobcovia ako vlastníci poškodených stavieb boli povinní v tomto konaní preukázať presné ich rozmery a technický stav. Ak súd prvej inštancie zobral do úvahy vyjadrenia súdneho znalca, a zároveň konštatoval, že likvidáciu odpadu robili spoluobčania a obec, boli žalobcovia povinní predložiť prehlásenie obce o tom, že po požiari boli zlikvidované aj zvyšné časti stavebnotechnických konštrukcií požiarom poškodených stavieb. Žalobcovia tieto skutočnosti nepreukázali. Žiadny takýto dôkaz v konaní neprodukovali. Súd prvej inštancie vzal za základ pre unesenie dôkazného bremena žalobcami výsluchy svedkov Q. C. a A. Z., ktorí sú v príbuzenskom pomere k žalobcom a ktorí sa vyjadrovali ku skutočnostiam viac ako 10 rokov po vzniku požiaru. Tieto osoby neboli nikdy vypočúvané v trestnom konaní v pozícií svedkov. Stanoviť hodnotu murovaných a drevených objektov starých cca 30 rokov na sumu 18.865,75 Eur je nereálne. Tieto stavby boli svojpomocne realizované žalobcami a o ich zhotovenie neexistujú žiadne úradné listiny. Preto žalovaný namietal, že súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí nerešpektoval dôsledne ust. § 220 ods. 2 CSP. V odôvodnení svojho rozhodnutia nevysvetlil dostatočne, výstižne a jasne ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti mal za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a ako právne vec posúdil. Odôvodnenie rozhodnutia je súčasťou spravodlivého súdneho procesu, a je jedným zo základných práv na súdnu ochranu. Strany sporu majú právo na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne zrozumiteľne dáva odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany s uplatnením nárokov a obranou proti

takémuto uplatneniu. Preto navrhol, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vec vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie.

16. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca. Nestotožnil sa s námietkou žalovaného, že žalobcovia nepreukázali aké boli poškodené stavby pred požiarom. Súd prvej inštancie sa v rozsudku podrobne vyjadruje k otázkam existencie a stavebnotechnického popisu pôvodných stavieb. Neopiera svoje rozhodnutie iba o závery znaleckého posudku Ing. Trebuňu, ale vychádza aj zo svedeckých výpovedí Q. C. a A. Z.. Zároveň z listinných dôkazov (fotografií zverejnených v denníkoch) a z odborného posudku vypracovaného dňa 17.09.2009 Okresným riaditeľstvom HaZZ. Súd prvej inštancie zároveň dodal, že žalovaný nijako nespochybnil existenciu a stavebnotechnický popis jednotlivých pôvodných hospodárskych budov, ale spochybňoval ich rozsah poškodenia z pohľadu zachovania ich konštrukčných prvkov. Žalovaný ďalej namietal rozmery poškodených stavieb pred vznikom požiaru, ich veľkosť a zloženie ich stavebných častí. Tvrdenie žalovaného, že po požiari ostali pôvodne murované časti nepoškodené, kde žalobcovia ako vlastníci nepoškodených stavieb boli povinní v tomto konaní presne preukázať ich rozmery a technický stav s poukazom na správu HaZZ, nemá podľa žalobcu oporu vo vykonanom dokazovaní. Súd prvej inštancie k námietke žalovaného podrobne zastáva stanovisko v bode 33 rozsudku. Vyjadrili sa k tomu svedkovia, znalec a svedčia o tom aj fotografie z novinových článkov. Ďalšia námietka žalovaného, že ak súd zobral do úvahy vyjadrenia súdneho znalca a zároveň konštatoval, že likvidáciu odpadu robili spoluobčania a obec, tak žalobcovia boli povinní predložiť prehlásenie obce o tom, že po požiari boli zlikvidované aj zvyšné časti stavebnotechnických konštrukcií požiarom poškodených častí, tak táto námietka je neopodstatnená. S uvedenou sa súd prvej inštancie dobre vysporiadal v bode 32 rozsudku. Čo do námietky žalovaného, že súd prvej inštancie vzal za základ pre unesenie dôkazného bremena žalobcami výsluchy svedkov, ktorí sú v príbuzenskom pomere k žalobcom, a ktorí sa vyjadrovali k skutočnostiam viac ako 10 rokov po vzniku požiaru, žalovaný uviedol, že súd prvej inštancie vychádzal z dôkazov vykonaných v konaní vo vzájomnej súvislosti. Výpovede svedkov neboli jediným dôkazom o ktorý sa oprel. Svedecké výpovede navyše korešpondovali s ostatnými vykonanými dôkazmi. Požiar a následky požiaru sa hlboko vryjú do pamäte človeka, lebo nie je to bežná udalosť, ale výnimočná na ktorú človek bude stále pamätať. Svedkovia Q. C. a A. Z. sú susedmi, ktorí okolo budov žalobcov stále chodili, a boli prítomní pri hasení požiaru aj pri odstraňovaní následkov požiaru. K námietke žalovaného, že stanoviť hodnotu murovaných a drevených objektov starých viac ako cca 30 rokov na sumu 18.865, 75 Eur je nereálne, žalobcovia poukázali na bod 18 rozsudku s dodatkom, že výška škody bola preukázaná znaleckým posudkom Ing. Trebuňu. Zároveň sa nestotožnili s námietkou žalovaného, že súd prvej inštancie svojim rozhodnutím dôsledne nerešpektoval ust. § 220 ods. 2 CSP. Preto žalobcovia navrhli, aby odvolací súd rozsudok potvrdil ako vecne správny a priznal žalobcom plnú náhradu trov odvolacieho konania.

17. Vyjadrenie žalobcov bolo doručené na vyjadrenie žalovanému prostredníctvom jeho právneho zástupcu. Ďalšie vyjadrenie do spisu predložené nebolo.

18. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 204 ods. 1 OSP a § 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli aj webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 25.08.2021 a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

19. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci správne zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností a na základe vykonaného dokazovania dospel k správny skutkovým zisteniam a prejednávanú vec aj správne právne posúdil. Odvolacie námietky žalovaného sú iba zhrnutím jeho právnej argumentácie predostretej v priebehu konania na súde prvej inštancie, pričom na tie súd prvej inštancie rozumným a primeraným spôsobom vo svojom rozhodnutí reagoval. Naproti tomu v priebehu odvolacieho konania žalovaný nepredostrel relevantný argument, teda argument majúci súvis s prejednávanou vecou, a ktorý by bol súčasne takej povahy, že by mohol priniesť pre odvolateľa priaznivejšie rozhodnutie.

20. Zároveň odvolací súd konštatuje, že podľa platnej judikatúry iba také rozhodnutie je nepreskúmateľné, ktorého právne závery sú v extrémnom nesúlade s vykonanými skutkovými

zisteniami, resp. tieto právne závery zo žiadnej možnej interpretácie odôvodnenia napadnutého rozsudku nevyplývajú. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku však jednoznačne vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami súdu pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi súdu na strane druhej. Za daného stavu potom odôvodnenie napadnutého rozsudku jednoznačne rešpektuje kautely určujúce minimálnu mieru racionality a konzistencie skutkovej a právnej argumentácie, teda je preskúmateľné. Možno teda uzavrieť, že podľa právneho názoru odvolacieho súdu dal súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí odpoveď na podstatné argumenty strán sporu, pričom to bolo v snahe garantovať stranám ich právo na spravodlivé súdne konanie. Skutočnosť, že v tomto rozhodnutí neboli naplnené očakávania žalovaného, teda súd prvej inštancie nerozhodol v súlade s jeho právnym názorom ešte neznamená, že došlo k porušeniu jeho základného práva na spravodlivé súdne konanie. Súd prvej inštancie podľa názoru odvolacieho súdu postupoval v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi a majúc na pamäti základné právo strán na súdnu ochranu, túto stranám poskytol v požadovanej kvalite.

21. Odvolací súd nad rámec vyššie uvedeného považuje za potrebné k odvolacím námietkam žalovaného uviesť, že pokiaľ žalovaný už v priebehu konania na súde prvej inštancie uvádzal, že žalobcovia nepreukázali ako boli poškodené stavby pred vznikom požiaru, pričom má za to, že súd prvej inštancie bez akýchkoľvek pochybností sa stotožnil so závermi znaleckého posudku Ing. Jána Trebuňu a uvedené konfrontoval so správou HaZZ, bolo jeho povinnosťou označiť a predložiť súdu relevantné dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Ak tak neurobil a existujú dôkazy na podporu tvrdenia žalobcov, bolo úlohou súdu prvej inštancie označené navrhnuté dôkazy zákonným spôsobom vykonať, dôkazy vyhodnotiť podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom tak ako odvolací súd uvádza vyššie súd prvej inštancie aj urobil. Pokiaľ žalovaný spochybňuje svedkov Q. C. a A. Z., podľa názoru odvolacieho súdu nestačí, aby poukázal na ich príbuzenský pomer k žalobcovi a na to, že sa vyjadrovali ku skutočnostiam viac ako 10 rokov po vzniku požiaru. Možno prisvedčiť žalobcom tak, ako to uviedli vo svojom vyjadrení, že ide o bezprostredných susedov a udalosť požiaru nie je všednou skutočnosťou, preto je možné si ju pamätať aj dlhšie. Podľa názoru odvolacieho súdu námietky žalovaného vo vzťahu k týmto svedkom nemôžu privodiť pre žalovaného priaznivejšie rozhodnutie vo veci. I odvolací súd poukazuje na odôvodnenie súdu prvej inštancie v bode 32 i 33 rozsudku. Čo sa týka námietky žalovaného čo do stanovenia hodnoty murovaných a drevených objektov, výška škody bola skutočne preukázaná znaleckým posudkom Ing. Trebuňu. Žalovanému nič nebránilo v konaní predložiť svoje odborné vyjadrenie, alebo znalecký posudok, ktorý by uvedenú výšku škody spochybnili.

22. Preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie s osvojením si odôvodnenia ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1, 2 CSP).

23. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že priznal úspešným žalobcom nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalovanému v plnom rozsahu. Zároveň konštatoval, že o výške náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

24. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.